

tagelser, beder jeg naturligtvis forud om det høje Tings Overbærenhed i Haa Henseende. — Ved det foreliggende Forslag vil jo Skatteevnen blive i alt Fald noget forøget, ligesom Ubilligheden vil blive formindsket derved, hvilket jo ogsaa er Hensigten. Men jeg skal for mit Vedkommende erklære, at hvad selve Grundlaget, det Princip, der gaar igennem Forslaget, angaar, vilde jeg, om det havde været muligt, have foretrukket, om man havde valgt den modsatte Vej, om man, i Stedet for at lade Opholds-kommunen foretage Beskatningen, havde ladet Erhvervskommunen gøre det. Det var jo det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts Iste Valgkreds (S. C. Christensen), som fremsatte denne Tanke; men Forskellen mellem os i dette Tilfælde er jo rigtignok den, at medens han fremsatte dette — saa vidt jeg forstod det, det var mig ikke ganske klart til Slutningen — som en Grund til at modarbejde Lovforslaget, vil det ikke være dette for mig. Jeg vil skun fremhæve det af den ganske simple Grund, at jeg mener, at Erhvervskommunen ved det foreliggende Lovforslag faar for lidt, og at den burde og kunde have noget mere. Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at for Købstadkommunerens Vedkommende er Forholdet det, at Skatteprocenten ganske i Almindelighed er omtrent fordoblet i de sidste 10—15 Aar. Gennemsnittet kan jeg ikke opgive, men jeg tror ikke, det er mindre end 5, maasse endog saa 6 pCt. Den Kommune, hvortil jeg hører, har f. Eks. 8 pCt. for det forløbne Aar, uden at der er Udsigt til, at den vil blive mindre i det kommende; ja, man har tillige endog maattet udskrive en Ekstra-procent. Naar nu en saadan Kommune, hvis Budget udskrives i Form af en Lejlighedsstat med en 50,000—60,000 Kroner, blot har et Par Skatteydere, der have — jeg vil tage et enkelt, ganske bestemt Eksempel for at paapege det — c. 20,000 Kr. om Aaret i Indtægt, saa vil det, en saadan Skatteyder skulde svare i Stat til Kommunen være c. 1,600 Kr. Naar han nu flytter udenfor Bygrænsen til Nabo sognet, hvor Skatten paa Formue og Lejlighed — bortset fra Ligningen paa Harkornet — er ganske lille i Forhold til Byens — efter at Alderdomsforsørgelsen er kommen, er den vistnok bleven noget større, tidligere var den kun 2 pCt. — saa vil denne Skatteyder slippe med 400 Kr., medens han slet ikke yder Stat til Byen, som han tjener hele sit Erhverv ved, og som han ellers skulde bøde 1,600 Kr. til. Ved det foreliggende Lovforslag vil altsaa Forholdet være det, at naar det bestemmes, at der kan gives 2 pCt.,

dog ikke over Halvdelen af, hvad Opholds-kommunen indkræver, komme de kun til, forudsat at Skatteprocenten kun er 2 pCt., at svare 200 Kr. i Stat til Erhvervskommunen. Det vilde jo være forholdsvis lidt i Modsatning til de øvrige Skatteydere, som han ellers i enhver Retning har Fordele sammen med. Set fra dette Standpunkt forekommer det mig rent personligt i dette Tilfælde, at det Lovforslag, der var fremsat i Fjor, hvor Procenten var sat til 3, gennemgaaende ydede noget større Retfærdighed. Under alle Omstændigheder erkender jeg ikke desto mindre, at det kan være umaadelig vanskeligt, ja maasse ganske umuligt for Tiden at naa til det helt modsatte Princip, nemlig dette at lade det være Erhvervskommunen, der beskatter. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts Iste Valgkreds sagde, at Princippet hidtil havde været, at det var Erhvervskommunen, der beskattede. Enten maa jeg have hørt fejl, eller ogsaa maa det være en Fortalelse, thi det er jo saaledes, at det er Opholds-kommunen, som ikke alene beskatter, men som tager hele Beløbet, og hvorledes man end ser paa det, betegner det foreliggende Lovforslag under alle Omstændigheder et Fremstridt. Jeg nævner kun dette her for et enkelt bestemt, konkret Tilfælde, nemlig det, at det var en ganske almindelig forretningsdrivende; men værre bliver Forholdet, naar vedkommende Skatteyder f. Eks. er fabriksdrivende. Da maa man nemlig huske paa, at det ikke alene er det Skattebeløb, som han burde svare til Erhvervskommunen, hvormed dennes Indtægter blive forringede, men ogsaa dens Udgifter blive betydelig forøgede. Hvor der nemlig er Fabrikker, er Forholdet, som alle ville vide, det, at der ofte, endog saa ved Indvandring, samler sig betydelig Arbejds-kraft, og naar denne er hovedsagelig opslidt, vil jo for en væsentlig Del et af to blive Tilfældet, at der maa ydes enten Alderdomsforsørgelse eller Fattighjælp, og i begge Tilfælde vil det være den vedkommende Kommune, der har erhvervet disse Kommunalborgere, som nu kommer til at bære Byrden, medens den Ledrift, der har fremdragt disse trængende, ikke kommer til at yde noget dertil. Det vil nu i alt Fald i nogen Grad blive udlignet derved, at en Mængde af Fabrikdrifterne, af de store Industrier, drives i Form af Aktieselskaber, og da disse nu blive beskattede, vil man jo der igennem saa noget, men Beløbet bliver selv i dette Tilfælde formentlig kun lille. For Aktieselskabernes Vedkommende har man jo gjort opmærksom paa, at en Dobbeltskatning kom frem, og det var en Mangel, som vi